

derer bl.a., hvordan man ville have forholdt sig, dersom det hele var faldet til jorden i Nordsøen. Ville man så være kommet rendende med kæmpestore trillebøره fyldt med milliarder for at dække de kæmpemæssige underskud, som måtte være opstået derude?

Det skal jo holdes op imod det. Man kan ikke på den ene side komme rendende, når der er kæmpemæssige overskud og sige: Hov, hov, det blev meget bedre, end vi havde regnet med, og på den anden side holde sig tilbage den dag, hvor der viser sig at være kæmpemæssige underskud.

Så det er i bund og grund et spørgsmål om at sigte efter at få så gode, så fornuftige, så langsigtede og så rimelige aftaler på plads som overhovedet muligt, som samtidig sikrer, at man får optimeret mulighederne for at få så meget som muligt ud af de kommende aftaler også. Altså ikke at sætte sin troværdighed over styr er det mål, vi forfølger, og på den baggrund forfølger vi selvfølgelig også det mål at få så meget som muligt ud af pengene ude fra Nordsøen.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg er meget glad for de nuancer og den afbalancerede fremstilling, som Det Radikale Venstre bidrager med til denne debat. Jeg synes, det er meget positivt i forhold til den meget opportunistiske, misundelsesagtige attitude, der har præget Socialdemokratiets ageren i denne sag – jeg sagde ikke *også* i denne sag – så meget desto mere som der jo foreligger en række svar fra socialdemokratiske ministre af relativt ny dato.

Derfor vil jeg gerne spørge, om ikke hr. Anders Samuelsen er enig med mig i, at når den tidligere socialdemokratiske skatteminister hr. Frode Sørensen den 25. juni 2001 til Folketinget på baggrund af oplysninger indhentet fra miljø- og energiministeren i svar fra Energistyrelsen oplyser, at olieselskaber forventes at skulle have en realforrentning i størrelsesordenen 10-15 pct., og når skatteministeren så senere oplyser i et svar, at Skatteministeriet i en prognose har kunnet opgøre, at i perioden 1962-2012 vil forrentningen kunne beregnes til at være 11 pct., ja, så er der altså ikke tale om noget pludseligt; der er ikke tale om noget urimeligt; der er ikke tale om noget, som den socialdemokratiske ledede regering ikke også kunne have forholdt sig til.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

To korte ting:

Misundelse eller ikke misundelse? Jeg kan da godt blive misundelig over ikke at være i stand til at tjene helt så mange penge, som der er nogle, der kan ude på Nordsøen. Så jeg synes sådan set, det er meget legitimt, at man kan blive misundelig over det. Det har jeg ikke noget problem med.

Den anden polemik om, hvem der har sagt og skrevet og svaret hvordan og hvorledes, vil jeg altså nødigt blande mig i.

Formanden:

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Nordsøolien udgør en værdi. Det er der selvfølgelig meget, der gør, men ikke så meget af den størrelsesorden. Det, der er hele forskellen i forhold til alle mulige andre brancher, som findes i det danske samfund, er, at det er vores fælles undergrund, som udgør hovedparten af værdien. Derfor er det også både rimeligt og nødvendigt, at man har en særlig beskatning eller bruger andre værktøjer, sådan at en stor del af den værdi også kommer fællesskabet til gode.

Det er pudsigt nok også den erkendelse, som man er kommet frem til i vores nabolande. I Danmark derimod har vi lavet, hvad man kunne betegne som verdens tåbeligste skat, som på nær 4 år aldrig nogen sinde har givet provenu, på trods af at afkastningsgraden er rekordhøj på nordsøolien.

På den måde er det danske samfund blevet snydt for milliardindtægter fra olieudvindingen, og det er sket i årtier. Specielt lige nu er afkastet af nordsøolien rekordstort. Det er samtidig med, at vi har brug for pengene, både til vores velfærdssamfund her i Danmark og til at skabe en mere retfærdig global udvikling.

Der er ikke noget som helst juridisk til hinder for, og det har økonomi- og erhvervsministeren meget klart bekræftet, at vi kan ændre beskatningsformen. Der er ikke noget i de nuværende koncessioner, som forhindrer, at man ændrer beskatningsformen. Derfor er det nødvendigt at lave en reform af oliebeskatningen. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at det ikke er noget, som skal ske i 2012 eller 2022 eller på et eller andet tidspunkt ude i fremtiden, nej, det er noget, vi har brug for at gøre nu inden for den aller-nærmeste fremtid.